

РЕШЕНИЕ

№ 10343

гр. София, 25.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 18.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **4641** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.30, ал.3 във връзка с чл.30, ал.1 т.1 второ предложение от Закона за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия /ЗООРПСМ/.

Образувано е по жалба на В. М. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място], срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ №24-VI-87-0151 от 27.04.2024г. издадена от Началника на 01 РУ-МВР, с която на А. се налага по чл.40, т.1 вр. с чл.30, ал.1, т.1 пр.2-ро от ЗООРПСМ „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от една година.

По изложените в жалбата съображения -се моли да се уважи същата. Твърди се, че ведно със заповедта е издадено и наказателно постановление /НП/. По същество е уточнено, че същото е отменено с решение по нахд №7129/24г.на СРС. Касателно ПАМ се сочи, че е прекомерна. Подчертава се, че лицето е само на 20 години и няма никакви нарушения, поради което ако бъде оставена в сила заповедта ще се впише в нарочен регистър, ведно с други хора, които са нарушили обществения ред. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата като се отмени заповедта.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.И.. Претендират се разноски от 510лв.

Ответната страна не изпраща процесуален представител. Представени са писмени бележки от юрк.И.. Видно от същите –деянието е установено като се касае за спортно хулиганство на мача „Л.-Ц.“ на 27.04.2024г., изразяващо се в това, че оспорващият е носел черна маска. Тези обстоятелства се установяват от докладната записка и

протокола за писмени показания на свидетел от същата дата. Следователно за ответника -заповедта е материално и процесуално законосъобразна, както и в съответствие с целта на закона, поради което се моли същата да бъде потвърдена като се отхвърли жалбата. Претендира се юрк.възнаграждение. Оспорва се като прекомерен претендирания адв.хonorар при евентуално уважаване на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА ПО ДЕЛОТО, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Заповедта е връчена на 28.04.2024г., като в същата е указан специалния срок от 3 дни за оспорването ѝ и съответно жалбата е депозирана на 30.04.2024г., видно от писмо от ответника на л.31.

По отношение на фактите се установява следното:

Видно от докладна записка на л.13 рег.№225р-14050 от 27.04.2025г. от Ат. К. до Началника на 05 РУ- на 27.04.2024г. същият е бил охрана на мача Л.-Ц. като е проверил лицето В. А., при което е установил, че на качулката на горнището му има защитна маска, за което лицето е задържано. Видно от втора докладна записка от същата дата от полицейски инспектор А. това е първо нарушение по закона. Съставен е протокол за писмено показание на свидетел по ЗООРПСМ от А. Р., служител в 01 РУ, в който протокол А. К. е посочил същото като в докладната записка, че около 15.00ч. е извършил проверка на А., при която е установил, че в горнището му има пришита маска за лице. Съставен е протокол за доброволно предаване на л.16 , с който е предадена въпросната маска.

Във връзка с посоченото събитие А. е задържан със заповед за задържане –л.18 от 15.10ч. като е освободен в 00.30ч. Видно от сведението към заповедта за задържане – лицето не оспорва, че е било задържано, но защото суитшъртът му става на маска.

По делото е изпратено Удостоверение №513р-3830 от 13.01.2025г., видно от което към момента на налагане на ПАМ комисар Н. Н. е заема длъжността зам. началник на 01 РУ-СДВР.

Приложено е нахд №7129/2024г. по описа на СРС, по което с решение №3464 от 27.04.2024г. е отменено НП №VI-87 от 27.04.2024г. на зам. началника на 01 РУ, с което за същото събитие на лицето е била наложена глоба от 600лв.

От ПРАВНА СТРАНА съдът намира следното:

Заповедта за налагане на ПАМ е издадена от зам. началника на 01 РУ като видно от представеното по делото удостоверение същият е заемал посочената длъжност към момента на постановяване на заповедта. Съгласно чл.30а от закона издаването на НП и заповед за налагане на ПАМ по чл.30, ал.1 т.1 от закона е от началника на РУ или от оправомощено от него длъжностно лице. Съдът е указал изрично на ответника този факт. Представено е удостоверение за зам. началника Н., но нито в заповедта, нито в преписката е посочен акта, с който същият е оправомощил по ЗООРПСМ да налага посочената ПАМ. От приложеното нахд е видно, че има заповед № 225-з -105 от 26.01.2024г. на Началника на 01 РУ, като в т.1 същият е оправомощил зам. началника за ПАМ по закона. Видно обаче от решението на СРС такава заповед следва да има от министъра за НП, съгласно чл.52 от закона. Конкретно се касае за ПАМ и чл.30а от закона е специална норма касателно ПАМ, поради което същите се налагат или от началника на РУ, или упълномощено лице, какъвто е зам. началникът. Следователно касае се за валиден ИАА.

Съдът не установява в производството да са допуснати съществени процесуални нарушения касателно процедурата. Същата е описана в раздел II на закона -следва да

има акт, писмени обяснения на свидетелите и на нарушителя, може да се ползват фотоснимки и видеозаписи. Тези протоколи обаче нямат изначална доказателствена сила т.е. ответникът дължи доказване на описаните факти. Не се спори конкретно по това, че жалбоподателят е имал маска и че не я е носил на лицето си, а тя е била пришита на горнището на суитшъра му и съответно е иззета. Изрично на пълномощника на оспорващия е указано – ако оспорва само срока на ПАМ да го заяви, ако оспорва фактите касателно маската вкл. твърденията на очевидеца А. К. – също да го заяви, тъй като този факт е бил безспорен -по преписката е протокола за иззетата маска, протокола от показанията на лицето, където не отрича това обстоятелство, изявленията в жалбата също. В съдебно заседание на 18.03.2025г. адв.И. е посочила, че ще се ползва от нахд. Съдът следва да маркира, че по принцип ползването на друго дело -може да бъде само касателно писмените доказателства, не и относно свидетелските показания, освен ако за процесуална икономия страните не се съгласят. Не е спорно, че НП е отменено, но видно от решението отмяната е на първо място за това, че е издадено от некомпетентен орган, на второ място, поради процесуални нарушения и едва на следващо място, поради това, че е прието, че жалбоподателят не е носел маска. Спорният въпрос не е дали е носел в ръцете или на лицето си маска, а дали е носел маска като пришита на горнището на суитшъра му. Както се изясни -по отношение на този факт няма спор в настоящето производство. Изрично съдът е дал възможност на пълномощника да го заяви. Производството по нахд и настоящето производство са 2 различни такива, както и евентуално третото производство по издадената заповед за задържане. Нито едно от производствата не определя като изход последващите, ако завърши първо. Добре би било общите факти в съдебните решения /които се ползват със сила на пресъдено нещо само в диспозитива, не и мотивите/ да са установени еднакво, но това зависи от конкретните доказателства по делото. Това което съдът следва да зачете от нахд е, че НП е отменено поради няколко порока като първият е некомпетентност на органа. Настоящият състав не само не е освободен от преценката дали има или не спортно хулиганство по чл.21, т.7 от закона, а е длъжен да направи констатации въз основа на доказателствата по своето дело. В тази връзка се установява, че нормата квалифицира като спорно хулиганство носенето на маска за прикриване на лицето, която /а не което носене/ затруднява разпознаването. Не е спорно, че жалбоподателят не е имал на лицето си маска. Законодателят не използва израза „носи“, а „носенето“, подобно на носенето на предмети по т.9. По отношение на този факт няма спор, като дори да се ползват показанията на свидетелите по нахд – не е спорно, че лицето е имало суитшър. Свидетелят на защитата по нахд сочи само, че не е имал маска на лицето, но подобни констатации никъде не се правят. Констатациите са за маска, пришита на суитшъра, която е и иззета. Въз основа на тази констатация, са се образувани 3 производства. Този факт, че е имало маска пришита на качулката на суитшъра –е безспорно обстоятелство по настоящето дело. Чл.21 т.7 от закона не изисква тази маска да се носи на лицето, за да има спортно хулиганство. Последниците от тази ПАМ са по силата на закона като жалбата не спира изпълнението й- съответно вписването в регистъра и забраната. Отделно от това е разписано в закона какво е забранено да се носи на спорни събития и всеки фен следва да е наясно, че подобни предмети са забранени. Записите от тези събития впоследствие са доказателства, поради което не е оправдано по никакъв начин футболният фен да влезе в стадиона с прикрита /пришита в суитшъра му/ маска. Целта на закона е съобразена – подобни прояви и намерени да

бъдат осуетени.

Наложена е ПАМ по чл.41, т.1 от закона „забрана да се посещават спорни събития в страната и чужбина“. В чл.25 е посочено, че срока е от 1 до 2 години като на лицето е наложен срок в минимален размер.

Следователно заповедта е законосъобразна, поради което жалбата следва да се отхвърли. Следва да юрк.възнаграждение от 100лв. по НИПП на ответника.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на В. М. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място] срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ №24-VI-87-0151 от 27.04.2024г. издадена от началника на 01 РУ-МВР, с която на А. се налага по чл.40, т.1 в. с чл.30, ал.1 т.1 пр.2-ро от ЗООРПСМ забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година.

ОСЪЖДА В. М. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място] [улица], ДА ЗАПЛАТИ НА 01 РУ-МВР сумата от 100лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението на основание чл.44, ал.1 от ЗООРПСМ.

Съдия: